

dende i Udvalget. Man kan ikke sammenligne Forholdene nu med Forholdene, som de vare i 1895. Dengang havde vi samtlige Anstalter liggende paa Sjælland, og da var der langt mere Anledning end nu til at have en fælles Direktion, men efter hvad der er sket i de senere Aar, ligger jo en stor Del af Anstalterne i Jylland, og efter min Opfattelse er det da ikke rimeligt at henlægge disse Anstalter under en fælles Direktion, thi det vilde enten gøre Arbejdet for Direktionen alt for brydsomt eller føre til, at den ikke fik rigtigt Indseende med den ene eller den anden af Anstalterne. Jeg er imidlertid enig med Mindretallets Ordfører i, at det gælder om i disse Sager at faa adskillig Ensartethed: at gaa frem efter samme Principper, men det synes jeg ogsaa, at Udvalget har haft for Øje ved Affattelsen af sit Ændringsforslag. Det har lagt stærk Vægt paa at fremhæve den Side af Sagen, at Ministeren udfærdiger Vedtægterne for Direktionen. Deri maa man søge Enheden. I øvrigt er Udvalgets Forslag affattet saaledes, at, dersom Fremtiden skulde vise, at det var bedre at faa en endnu større Enhed, end der kan opnaas gennem Vedtægterne, kan det ogsaa ske ved, at Ministeren vælger en fælles Direktør for Anstalterne. Saaledes som Lovforslaget er affattet, er det ikke udelukket, at Ministeren kan vælge en fælles Direktør, medens de øvrige Medlemmer af Direktionen ere forskellige for de forskellige Anstalter, og det er meget muligt, at hvis det skulde vise sig ønskeligt i Fremtiden at faa en større Enhed, kunde man gaa den Vej at vælge een Direktør for alle Anstalterne, men jeg ønsker ikke dette slaaet fast nu, saaledes som det vilde ske efter Mindretallets Forslag. Thi vedtages Mindretallets Forslag, skal der jo være een Bestyrelse, og efter mit Syn paa Forholdene vilde det ikke være den Fremgangsmaade, som vilde passe. Derfor modsætter jeg mig Ændringsforslaget, skønt det er vel ment fra Mindretallets Side; derom kan der ikke være den mindste Tvivl.

Dinesen: Den ærede Minister udtalte, at det vilde være muligt efter Lovforslaget, som det vilde blive affattet efter de Ændringsforslag, der ere stillede, — saaledes forstod jeg ham, — administrativt at vælge een Direktør for alle Anstalterne, medens de øvrige Medlemmer af Direktionen fordeltes mellem den ene og den anden Anstalt. Jeg antager, at Ministeren har tænkt paa Udtrykket i § 5 og § 6.

Der er kun den Forskel, at her hedder det, at Ministeren vælger Bestyrelse og Formand for denne, henholdsvis for den ene og den anden Anstalt. Jeg antager ogsaa, at det kun har været en Forskel i Udtrykket fra Ministerens Side, og jeg erkender, at Ministeren har vist en Imødekommen, og at der opnaas noget derved, men det vil ikke helt ud være tilfredsstillende for mig.

Jeg skal imidlertid ikke opholde mig længer derved, men kun gøre nogle Bemærkninger angaaende, hvad der er sket i den senere Tid. Det er dette, at i de senere Aar har Ledelsen ganske særligt fra Kultusministeriets Side, gennem en ikke saa kort Række af Aar, navnlig siden de større Byggearbejder begyndte, været af den Natur, at der har maattet rejse alvorlig Beklagelse fra Rigsdagens Side over den Maade, hvorpaa man har ruttet med Statens Midler. Det er sket i et Omfang, som jeg vil tillade mig at betegne som ikke tilladeligt. Vi vide jo godt, hvor den egentlige Kilde er at søge til denne Mangel paa Hensyntagen. Jeg skal nu ikke sige videre dertil. Hvad der er sket, er sket, men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at der endnu staaer noget tilbage. Af Lovforslaget ses det, at der fremdeles er 270,000 Kr. til Raadighed for Anstalten ved Brejning til Foretagelse af visse større Anlæg, der endnu findes at staa tilbage. Paa Gamle Bakkehus og Ebberødgård er der ogsaa adskilligt, som Administrationen kan foretage paa egen Haand. Man kan sælge Karensminde, hvis man finder det rigtigt, og flytte Anstalten til en anden Plads. Man kan ogsaa sælge Bakkehus og Ebberødgård og flytte dem til en anden Plads, og det er muligt, at det endogsaa om ikke lang Tid vil vise sig fordelagtigt, at disse Salg foregaa, og at disse to Dele af de sjællandske Aandssvageanstalter flyttes. Jeg vil da tillade mig at sige, at naar jeg ser hen til den Ledelse, som har fundet Sted i de senere Aar, har jeg ikke Tillid til, at der vil blive iagttaget den fornødne Sparsommelighed og den rette Hensyntagen i Henseende til, hvad der saaledes yderligere kan være at foretage, men da den ærede Minister dog har vist sig saa imødekommende, at han vil arbejde hen til et større Samarbejde mellem de forskellige Anstalter, og da han saa bestemt modsætter sig Mindretallets Forslag, skal jeg ikke fastholde det. Det bliver imidlertid da Ministerens Ansvar, at der gaas frem med Sparsommelighed og med en saadan